

Nära ögat!

Vilse gnista

En gnista
for vilse i
vadmal och svart
rök. Den
närapå slocknade --

liksom, en gång, sin
far & mor på
De Stora Bålens Tid, då
ett väldigt regn föll
ned å släckte brasorna.

Men en droppe
bensin från
Herkules´ bringa
döpte den skälvande,
döende gnistan -

med sin våta form -
och det tog fart i
gnistan, som flammade
upp och blev en vit,
lysstark stjärna!

Den livnär sig, nu,
på terpentin, ankors
blod, skuggor, is och
på barnens suckar i
den torra vinden.-